

at ogsaa det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds bliver nødt til at erkende. Han har sin Fæstning at sørge for, og jeg skal erkende, at han har holdt mange gode Taler for den, andre have deres Kirke, andre deres Embedsmænd at sørge for; vi Socialdemokrater have kun denne ene Opgave, men den er sandelig ogsaa stor nok, at sørge for at minde Samfundet om dets Pligt overfor de fattige og sultne. Og at vi have Ret til at sige, at vi her øve en god og forstandig Gerning, derom vidner, at fra Aar til Aar bliver Modstanden mod vore Forslag svagere. Hvis det ærede Medlem lever længe nok, vil han komme til at opleve den Dag, da det danske Folketing vedtager i det væsentlige, i Princippet, det Lovforslag, vi her have forelagt.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg skal bare lige gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordførers lange Tale. Dersom jeg hørte rigtigt, sagde den ærede Ordfører, at for ham kom det ikke an paa kommunal Skolebøspisning eller Statskolebøspisning; dersom vi vilde stille Forslag om, at ethvert sultent Barn i Skolen skulde have Mad, vilde han, selv om Kommunen skulde betale det, gerne gaa med dertil. Ja, det er muligt, men jeg tror nu ikke, den Sag er løst ved en enkelt kategorisk Bestemmelse om, at ethvert sultent Barn skal have Mad, for saa var det jo overordentlig let, og saa kom vi jo ogsaa nok ud over Spørgsmaalet om, hvem der skulde betale. Men saa vidt jeg ved, er vor nuværende Lovgivning saaledes, at ingen maa mangle Mad og ingen maa mangle Klæder, enten det er Børn eller voksne, og de, som ikke selv kunne skaffe sig det, skulle have det af det offentlige. Naar der desuagtet er saa stor en Nød, som den ærede Ordfører paastaar, synes jeg, det viser, at en saadan Lovbestemmelse i Virkeligheden ikke svarer til sin Hensigt.

Dernæst bebrejdede den ærede Ordfører mig, at jeg i Fjor havde bebrejdet ham hans Henviisning til Forholdene i Frankrig, medens jeg i Aar selv henviste til Forholdene i Frankrig. Men dør husker den ærede Ordfører fejl. Jeg bebrejdede ham ikke i Fjor, at han havde nævnt Forholdene i Paris og Milliontilskuddet fra Paris's Kommune. Alle Oplysninger ere værdifulde, hvorfra de end komme, naar man bare forstaar at behandle dem paa rette Maade. Nej, jeg tillod mig ganske spagfærdigt at gøre opmærksom paa, at

fra en Kommune som Paris, en Millionby, og et Land som Frankrig kan man ikke uden videre drage Slutninger om, hvad der er det rigtige med Hensyn til Skolebøspisning, og navnlig ikke i Danmarks Landkommuner. Paris er en By, der vist har mindst lige saa mange Mennesker som hele Kongeriget Danmark, og Forholdene i en saadan By kunne i mangt og meget være helt anderledes end her. Det tror jeg i og for sig maa erkendes at være rigtigt — i øvrigt var der ikke nogen Bebrejdelse i mine Ord.

Derefter vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister. Den højtærede Minister har nu gentagende værget sig imod, at der ud fra de af ham fremsatte Udtalelser skulde kunne drages Slutninger med Hensyn til hans Stilling enten til den ene eller den anden Enkelt-
hed i Lovforslaget, og jeg skal ikke bebrejde den højtærede Minister det, for det er første Gang, Forslaget er til Behandling i hans Ministertid, og han har vist heller ikke været Medlem af dette Ting i den Tid, det har været til Behandling her. Men jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at naar han samtidig stærkt appellerede til et eventuelt Udvalgs Pligt til at faa dette Forslag grundigt overvejet og behandlet og naturligvis eventuelt ført frem til anden Behandling her i Tinget, kan jeg ogsaa billige og ønske dette, men jeg maa da gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at saa bliver det nødvendigt, at den højtærede Minister inden alt for længe fremkommer med Udtalelser enten mundtlige eller skriftlige, hvoraf man kan drage Slutninger. Det vil være en væsentlig Støtte for Udvalgets Arbejde.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Da jeg ikke ønsker at forlænge Diskussionen, skal jeg ikke indlade mig paa at besvare de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe). Jeg vil kun gøre to ganske korte Bemærkninger. Naar det ærede Medlem sagde, at der i Samaritanerne kom Folk, der ikke kunde faa Mad paa Grund af, at der ingen Plads var, saa er det ganske urigtigt. Der kommer aldrig nogen, uden at der er Plads til dem, det er der sørget for. Det er den ene Side af Sagen.

Naar det ærede Medlem saa talte om,